

има право да раздава отъ изобилието си на всички. Ръката пъкъ трѣбва да се влѣе въ океана.

Следователно, задачата на всички хора е да се слѣятъ съ Бога. Какво разбирате подъ думитѣ „сливане на човѣка съ Бога“? Да се слѣе човѣкъ съ Бога, това значи да придобие той реалността.

Съвременнитѣ хора живѣятъ въ нереалността, вследствие на което сж изложени на страдания, на сиромашия и болести. Понеже не сж доволни отъ живота си, тѣ искатъ да напуснатъ земята и да отидатъ на небето, тамъ да намѣрятъ щастие. Това е неразбиране на живота. Хората търсятъ щастieto на онзи свѣтъ, безъ да знаятъ, че тамъ има ангели, които сж нещастни. Тѣ не смѣятъ да се оплачатъ, не смѣятъ да кажатъ, че сж нещастни. — Защо? — Защото тамъ цари вѣчна хармония. Тѣ сж нещастни, защото искатъ нѣщо, което на небето не могатъ да намѣрятъ. Като гледатъ живота на хората, тия ангели пожелаватъ да бждатъ на тѣхно мѣсто. Обаче, щомъ слѣзатъ на земята, тѣ започватъ да страдатъ, че сж напуснали своя широкъ свѣтъ и сж дошли въ свѣта на ограниченията. Тѣ отново започватъ да мислятъ за онзи свѣтъ. Ограничението на земята се дължи на безлюбието на хората. Свободата въ онзи свѣтъ се дължи на любовта, която сжществува тамъ. Всѣко живо сжщество първо трѣбва да опита ограничението, за да разбере свободата. Всѣко живо сжщество трѣбва да мине презъ противоречията. Противоречията сж задачи, които трѣбва да се разрешатъ. Нѣма по-голѣмо благо за човѣка отъ това, правилно да разрешава задачитѣ на своя животъ. Сиромашъ си — това е задача; грѣшенъ си — това е задача; праведенъ си — това е задача. Когато грѣши, човѣкъ губи капитала си; когато става праведенъ, той намира изгубения си капиталъ и започва да мисли, кжде да го вложи.

Мнозина казватъ, че грѣхъ не сжществува въ свѣта. — Не, грѣхътъ сжществува, но хората трѣбва да бждатъ разумни, да не правятъ грѣхове. Много кладенци сжществува въ свѣта, но човѣкъ трѣбва да ги запушва, никой да не пада въ тѣхъ. Всѣка грѣшка, която човѣкъ прави, представя изкопаване на новъ кладенецъ. Всѣко изправяне на погрѣшката е запушване на единъ кладенецъ. Оттукъ вадимъ заключение, че всѣко нѣщо, което Богъ е създалъ, има свои далечни причини. Защо сжществува долинитѣ и планинитѣ, това и ученитѣ хора даже не знаятъ. Тѣ знаятъ само, какъ и кога приблизително сж били формираны, но не зна-